

Doruk Ateş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.4.2007

Yayınlayan:

antoloji.com.tr Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine antoloji.com.tr tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda antoloji.com.tr hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Doruk Ateş (1982-...)

hayal kurmaktır hayat... boşuna dememiş ya şair 'insan hayal kurdukça yaşar' diye... kimmiyim sorusuna verilecek çok fazla birşey yok aslında...küçük dünyamda çoğu kez terkedilmiş ve bir o kadar çokta tekrar sevilebilmiş sıradan biriyim... en büyük eserim varlığımken üstelik... bilmem kaç senesinde ankaranın varoşlarının en kralı olan çinçinde dünyaya gelmişim... başkaldırım bundandır belki de... okudum... ne kadar okunacak varsa... hatta defalarca... birşey oldumu dersiniz inanın bende bilmiyorum... hayatımı idame ettirecek kadar kazanıyorum... ondandır galiba tuzum kuru olduğundan şiir yazıyorum... okunmasa bile... ve hayal ediyorum yaşayamasam bile...

Eserleri:

tek eserim varlığımdır...

26 Eylül...

bil gül vardı
güneş doğarken
güneş doğarken toroslarda
şimdi
gecenin her hangi bir anında
düşmüş ve kanıyorsa
ve umut edecek
binlerce hayali
sığdırıyorsa
küçücük yüreğine
ölmemiş demektir...
ve hayal ettiğin
yalancı mutluluklar çoktan
senin olmuş demektir...
Doruk Ateş

Anama...

bir tutam saçın kaldı
ha birde sararmış bir selpak
eskimiş ruhum gibi
durmuş
kalakalmış...
kokmuyorda artık senin gibi
uzatıyormusun saçlarını hala
kına yakardın hani
kızıla keserdi güneşde
kokardı cennet bahçesi gibi
yakardı beni
alırdıya ruhumu
konuşamazdım
söyleyemezdim
anlatamazdım kokusunu
söyle
uzatıyormusun hala...

Doruk Ateş

Anlamayana...

bir beni mi sığdıramadılar
çıkıp gitmem
kimi mutlu eder tutsaklığında
gözlerime...
risk alamaman niye
ne kaybedersin benden başka hayatta
geldiysen dünyaya
doğduysan
sıcak bir eylül gecesinde benle...
bakmasınlar yüzüne
nasıl olsa asık kalacak bensiz
dertli ve hüzünlü
gülmeyecek bir daha...
hem düşün bak
cevapsız sorulara
peşi sıra mahkum kalacak
durdurak bilmeyen
koskoca bir saatin
yelkovanı olacaksın
akrebin peşinde
varamayacaksın
her saniye yaklaşırken
her dakika da
uzaklaşacaksın benden...
umudun ölümün olacak
mezarımın yanına bir taş

en büyük hayalin

o bile olmayacakken...

sen

bendeysen

ben sensiz

bir hiçsem

haydi...

Doruk Ateş

Bekliyordum...

bak yine gözlerim buğulu buğulu
hüzün dolu geçmişime bakıyor
ardımda bıraktığım...
hüznümün eskitemediği yüreğimin
devrimiydin sen
siyah beyaz hatıramda...
sevdamdın
uğruna verecek çok bişey
kalmamışken...
ağlıyordum
gözyaşımın tuzundan çok
gözümün önünden gitmeyen
hayalin yakıyordu yüzümü...
sıcacıktın
ısınamıyordum
teninin ateşiyle
özlüyordum...
beklemeye almıştım kendimi
gel demiyordun
gelemem demiyordun
ortada bir yerde
bekletiyordun...
ve ben bi başıma
makus kaderimle beraber
sana ağlıyordum...
Doruk Ateş

Biz...

aman de be gül yüzlüm
aman...
nedir bu kinin hayata
bak neler bekler bizi
ufkunu ummana koy
ucu bucağı sonsuz
güneş olsun düşüncelerin
çizgisinde ummanın...
anlat hadi bana susma
köreltme yarınlarımızı
durma bir başına sessiz sedasız
kinini ve öfkeni de al yanına
ekle yüreğindeki sevgiyi de
biz başaracağız de
biz...

Doruk Ateş

Bu Akşam...

kimseye mesaj yok bu akşam
aramakta yok
kendimle
ve içimdekilerle düellodayım
ilk kavgayı kendimle yapıyorum
öldüresiye hemde...
sevdiklerimi bir yana koydum
onu, onları
sadece kendim
ve gizlediklerimleyim...

Doruk Ateş

Çocuk...

seviyorum seni
güneşin doğuşundan
batışına kadar
ay'ı görsemde gökyüzünde
görmesemde
hemde çok seviyorum
saçmalayacak kadar
uzak duracak kadar sana
özleyecek kadar çocuk
ben sevmeyi beceremem bilirsin
tutmam elinden kimsenin yanında
sarılmam sana bir fotoğraf karesinde belki
utanırım
utanacak kadar da çok severim seni çocuk
bilmez kimse
dipdibe dursakta
sevdiğimi belki
ama ben bilirim çocuk
hemde çok iyi bilirim...

Doruk Ateş

Deniz...

sevdim
yazarken karaya
sarışının en alasını
taptım hatta
anlamasa da
değer verdim
maden ocağının en dibindeki
elmas misali
düşündüm gecelerce
sarışınımı
anlattım
anlatırken tekrar sevdim
kahve gözlerine
yeşil umutlar bağladım
yazgıma denk
sonra düştüm hücreye
onla kaldım gecelerce
kıskandım yokken yanımda
denizi
deniz kızını
en çok karalara bağladığım
karadeniz kıyısındaki
denizi sevdim

Doruk Ateş

Dünyama...

yazamıyorum artık bana dair,
herşey sen olmuş
hava sen
toprak sen kokuyor
umut sende
hayat sende...
toplamaş dehlizlerine beyninin
bekletiyorsun hayallerimizi
varamamak adına ne varsa elinden gelen
ardına koymadan...
bense suskun ve küskün sandalacı
içiyorum sadece
yaşamak adına hiçbirşey yapmadan
hayata kırgın
gelecekle kavgalı

Doruk Ateş

Düşenlere...

yol almaksa tüm derdimiz
zamana ve faşizme karşı
varsın eskisin bedenimiz
dik duruşumuz bebelerimize yadigar
serin bakışımız anamıza
eskimemek için
eğilmekse gereken
ben yok olmayı
tercih ettim çoktan...

Doruk Ateş

Düşüm...

sevmeyide öğrendim
acı çekmeyide
azalan umutlarım oldu bir zaman
çaresizlik ve yokluklarla süsledim hayatı
tektim
kocaman bir hücre
beyaz ve tek pencere
olmayan gardiyan gürültüleri
aynı suçtan yatan yoldaşlarımın sessizliği...
sonra umut buldum
kahverengi gözlerinde
öğrenmiştim ya sevmeyi
sana da öğreteyim istedim
sevdim
hemde sensiz yaşayacak kadar çok
o kadar çok sevdim ki
sensizlik kaderim oldu
sustum
usulca hücreme döndüm
kapattım perdesini pencerenin
ışığı görmeden seni düşledim
geri geldin...

Doruk Ateş

Ergen...

geceydi
titrerken bedenlerimiz
zaman yoktu
sınır yoktu
nefeslerimiz karışıyordu birbirine
teninin en kuytusunda dilim
çığlık çığığa...
kokun
senden önce ciğerime doluyordu
terin terime karışırken
içindeydim...
aşk
bedenime sahip olmandı
hükmetmendi şuarsuzca
şevkin doruklarında
yığılıp kalmamdı
içim içime geçerken...

Doruk Ateş

Ezgin ocuğa...

ben seni sevemedim haklısın
vermedi izin törelerim
babanın abin görmesi beni
yaraladı yüregimi birde
ağır adamdım ben
tartıların tartamadığı
sevemedim seni
sende beni anlayamazdın
şehirler gezdim
atayım isterken seni içimden
her kilometre de uzaklaşırsın sanırken
adım adım yaklaştın bana
sen atarsın sanırken
sonra memleketin en delisi
yazarken anlamayan sevdiğine kendisini
sen seni buldun dizelerde
ben seni...

Doruk Ateş

Geliyor...

geçmişime siva çektim
eski tuğlalar arasında kaldı
hayal kırıklıklarım
ve boyadım üstünü
rengarenk
kır çiçeği
hazan sarısı tadında...
döndüm güneşe yüzümü
doğmaya durmuş tan vakti
kızılını güz ile süslemiş
serin serin meltem
yürüyorum
o doğuyor
aydınlanıyor yeryüzüm
gölgem büyürken
ruhum genişliyor sebepsiz...
umut
su yolunu bekleyen toprak gibi
geliyor üstüme...

Doruk Ateş

Gidene...

dün vardın
bugün yoksun
yarında olmayacaksın gibi
yokum
senin gibi
yorgunumda
tahmin edemeyeceğin kadar çok
yaralar yüreğin gibi
açık ve kızıl
kanıyor
acıyor en çokta
ömrüm yetecek mi
acı çekmeye
seni beklemeye...

Doruk Ateş

Gidene... Güldüremediğime doya doya...

bir kır kahvesinde
için kadar sıcak bir sohbetin
koyuluğundasın şimdi...
sohbet ediyoruz
senden benden
ne ağrıların var artık
ne de yapamadıkların
gülüşün
ve serin bakışını da almış
anlatıyorsun
senden benden...
bir sonerin
bir hüseyinin
çocukluğundan dem vurup
gülüyorsun
şen
en büyüğü
en sona saklayıp üstelik...
hafif bir tebessüm ile
hanımım diyorsun
yarı anlaşılır bir şekilde
sonra
arkana bile bakmıyorsun
emin ellerde...
bile bile gidişinin
kör karanlığını
gülen gözlerin aydınlatıyor
hatıralarda...
eski bir muğla sokağının
dizili kaldırımları
hayatın oluyor şimdi
dar bir sokakta
ve nerde bittiğini
sohbetimiz ile
buluyoruz...
kalbimizdesin diyoruz...

nur içinde yat amca...
oğlun

Doruk Ateş

Gidenin ardından...

anadoluya benzettim seni
ana ol istedim çocuklarıma
umut oldum bir zaman
bir zaman delice sevda
sonra sadece aklında...
benden yana olan herkes
sevdi seni çıkarsızca
sen anlatamadın
susup yittin yokluğumda...
sonra
ben koştum deli atlar misali
teninin her noktasında
elimini değmediği
gözümün süzmediği
yer kalmadı sende
hayallerimle başladın
öfkemle yok olup gittin...

Doruk Ateş

Gidişine...

sustum gecelerce
hiç bişey demedim kimselere
yalancı şiirler yazdım hep
anlamak isteyene anladığı dilde
anlatmadım
beyaz leblebi kırmızı şarap oldu geceler
zihnim durdu
midem çalıştı hep
ha birde karaciğer...
kanımda aktı
gözyaşımda
yaralarda çıktı sebepsiz
irin irin mikrop
tenime
ordan tekrar içerime
özledim seni
küfür yemeye hasret
seni sevenlerden
korkmadım ama
yağız delikanlıydım ya
canım vardı alacakları en fazla
o da yerse yürekleri
içerde yatmaya
ne onlar geldi
ne ben geldim
ortada bir yerde
ben yaralarımınla
onlar kahkahalarıyla yaşadı
öğretmen dövmeseydi
kesin büyük adam olacaktı seninkisi
helaldi de içtiği sular
afiyet olsun diyemedi bizimkiler
tatile gelmiştik
araya seni katalım dedik olmadı
arayı doldurmuşken üstelik
sevdim
sen uçtun gittin
ben başımı eğdim
kaybettik...

Doruk Ateş

Gölge...

bir yola girmiştim
sık ağaçların gölgesinden asfaltı
zorlu
ufuksuz
bir virajdı gelişin
ben virajı alamamıştım
devrildim
umudum gölgesine döküldü ağaçların
ağaçlar bile kaldıramadı
umutsuzluğumu
yaprak dökmeye başladı...

Doruk Ateş

Gülüme...

umudumun kızıl çiçeği
derinliklerimdeyim ormanın
tek ve bir o kadar sana hapis
yapraklarını yeni döken
selvi misali güzün...
seni bekliyorum
yanıbaşımdayım
bir zaman böcek
bi zaman esen yeldesin
içimi titreten...
dalıma konan serçe yüreğin şimdi
yalnız ve evini arayan...
kartalsın bir zaman
avın ben
pençelerin
beni isteyen...
soluğum
içine dolan
düşünüm
deli dolu bir karabasan...
güneş' im
dağlar' ım
babayım
çocuklarını bir türlü bulamayan...

Doruk Ateş

Gün Batımı...

hayatım gibi sessizce
olup gitmeli herşey
yaşadığım
bir damla aşk ise
sonsuz bir denizde kaybolmalı
damlası...
emeğime saygısı olan
kim ise çıkıp gelmeli şimdi
güneş batmak üzere
tan yeri yüreğim şimdi...
Doruk Ateş

Hadi Lütfen Gül...

koca bir coğrafyanın küçük noktalarıydık
koordinatları olmayan
aramızda kimi zaman periyotlar
kimi zaman paraleller vardı
ama en çokda
gün ışığı kadar aydınlık
hayaller vardı...
dünya dönüyordu
herşeyin eskidiği coğrafyada
eskimeyen tekşey
hayaldi
ama oda gidiyordu
kendine daha çok yakışana...
Doruk Ateş

Hayal...

sarılmışım sana
dudağının yanağımda bıraktığı ıslaklık
kuş sesleri
ha birde pencereimin dibinde
çiçekler açan ağaç
yanağın misali...
yüreğime yaslamışsın kafanı
sesini dinliyor
hayal ediyorsun geleceğimizi
o kara
yokluğunla gelecek geleceğimizi
gözyaşların ıslatıyor yüreğimi...
oysa
yüreğim gibi gümbür gümbür çalan
davullar eşliğinde halay çekecektik
bir elim sende
bir elim bilmem kimde...
sen çalacaktı
sahtekar piyanistin orgunda
ben sana bakacaktım
26 eylülün sabahı misali
olmadı...
hayaldi
çok uzattık altı yıl sürdü
bitti gitti...

Doruk Ateş

Hayat...

hayat nefes alıp vermekse eğer
ceylan sürülerinin
kaçarken avcısının pençelerinden
ve ya
çekerken
halayın en güzelini
sevdiğinin düğününde
halayın en başında
ve dünya seninse
küçük ve sevgi dolu
sen çoktan
dünyaya sahip olmuşsundur...
dünya
halayın başında akan terdir
yaşamaktır
en büyük korkuna rağmen
nefes alabilmektir
soluksuz...

Doruk Ateş

Haydi...

durma
koş ardından
bak orda bir yerde
çizginin ardında belki
çizgi sende
kalem sende
ben sende
sen elemler içinde...
durma
haydi kara çocuk
koş yakala
geçmişin ardından gelir
yüreğini al git
kanın ardından gelir
bırakma düşünceni
sevgin ardından gelir...

Doruk Ateş

Hiç...

varamadın hiç
yüreğimin yaraları kadar
yaklaşamadın da
yokluktun
bende yetim bir çocuk
hiçsizlik kaderimdi
hasretim toroslardı
varlığın kocaman bir yalan
sarhoşluğumda karabiberdi
tuzum anamdaydı
anam yoktu
babam yoktu
mavi bir ekranda
seni arıyordum
17 yaşındaydın
bense yüzünde
farkın farkımdı
farkın...

Doruk Ateş

İçine...

seni
dizelerime konu yapmak isterim
içinde yalan olmayan
ruhunu anlatan
güzelliğinden çok
ama beceremem bilirsin
ya sen içtensindir
ya ben sahte şair
bulamayız ortasını
yazamam da yazamam
sende bende ne kadar istesekte
söze gelmez ruhun
dize gelmez anlatmaya
ben çabalarım beyhude
yoruldukça iyice hırslanır
gene de yazamam içini
ondandır affet beni
yaz dersen güzelliğini
allah kelimidir
hiç anlatılmaz...
üzgünüm...

Doruk Ateş

Kaderim kadar kara olan denizime...

ve gene ben
siyah hayata
beyaz ölüme mahkumken
sen kara kızımı bir yana bırakıp
denizi izliyorum bu gece...
sakardan aşşığı inerken
sesi geliyor
dalga dalga
vuruyor bu gece kıyılarıma
alıp götürüyor
senin bana kattıklarını...
kendi getirdiğini koyuyor üzerine
ben
kara sevdalı doruk
sensiz olmuyorsa
denizle olur diyorum
atlıyorum kayalıklar ardındaki
dalgalara...

Doruk Ateş

Kara gülüme... Kara gecemde...

özledim seni
kolumda serum iğnesi
heryer beyazken
ölüm gözlerin kadar yakınken
seni düşümdüm
ölmek koymayacaktı
seni
senle bırakmak koyacaktı
ağlaman
mezarımın önünde
mermer kadar beyazlaşmış teninle
almadı canımı
kim alması gerekiyorsa
sanırım başka sensiz bir geceye bıraktı
nasıl olsa o da biliyordu
her gecenin sensiz olduğunu...

Doruk Ateş

Kara Kızım' a

tablo gibidir güzelliğın
çizemediğim gönlümden başka
omuzlarına dökülür saçların
ordın avuç içlerime
tenin en çokta
sıcak ve çekingen
çikolata kıvamında...
umarım
değer tekrar
sen küsmeden
ben ölmeden
saçlarına avuç içlerim
kokuları gelir teninin
cesedimin gül suyu kokusu tadında...

Doruk Ateş

Kara ve Beyaz...

farklıydık
senin tenin beyaza
benimki karaya çalıyordu
hüzün zamanları
ne zaman bir araya gelseler
iki ayrı dünya gibi
ortasında boşluk
içerisinde akarsular
ve depresyonlar...
ben kara akı tamamlar derken
sen ortasını bulalım diyordun
ortası
boşluktu
umutsuzluktu
yokluktu asırlar boyu
ruhun bedenden kaçmasıydı
bıraktık kara ile akı
boşlukta
akarsular kurudu
depresyonlar durdu
hayat kara ile akı
grileştirdi kendi tonunda...

Doruk Ateş

Kartpostal...

durdur
koşamasın kimse
varsa elinde ilahi bir hikmet
akmasın hayat engelle
yeterince bitmişken ben
başka kimse silmesin
zamanı...
akan bir ırmağın
kurumuş kollarıysam şimdi
evvelalar ile eyvallahlar arasında
yaşıyorsam hayatı
donmuşsa hemde
bir kartpostal tadında
zamanı sana verdiğim
içindir...

Doruk Ateş

Kırlangıç...

hoşcakal kırlangıcım
pencerende sabah
ve dağ kokusu eşliğinde
hoşcakal...
bu bir veda değildir ha
sadece eriyişin kaleminin
son çırpınışlarında
bıraktığı izdir belirsiz...
sevmedim demiyorum seni
diyemem de asla
sen gençliğimin diliydin
yurdumu senle bırakmıştım
hatırlarsan bir eylem yerinde
sen dimdik ben dimdik
yapmam gerekenler vardı
sen ve ben için...
bunu da onlardan say
senin ve benim için
takma kafana da ha
ne demişti şair unutma
'sonsuz ulu sanattır'
ben sanatımı icra etmeye başladım
hadi sende başla
uç uzaklara kırlangıç
kanat çırpabildiğin kadar uzun
bir ufuk var önünde
haydi hoşcakal
kırlangıç...

Doruk Ateş

Kısaca...

ne anadoluya benziyor tenin
ne de tepeleri anadolumun göğüslerin
dağları kadar yüce de değilsin hem
ama ne yapayım seviyorum seni yürekten...

Doruk Ateş

Kızım' a

kıskanmalı yağmurlar güneşimi
doğmalı senden bir gece vakti
dağlarım kardeş
ruhuma çiçek
sevmeliyim hemde
seni de dağları da güneşimizde...
emmeli memelerini
ak sütün ona helal
çekmeli
canın yanarken saçlarından...
büyümeli hemencik
koşmalı
emeklemeden yürümeli benim yavrum
yılmamalı
boyunu aşan hayattan
yakamalı babası misali
ucundan kenarından...
sevmeli
hem de yaşayacak kadar çok
tatmalı her duyguyu
acıyı da sevincide bir bedende
umut etmeli en çokta
dorugunu...

Doruk Ateş

Mavi...

sustun
gemiler demir aldı
yeşili umut ederken
ufuksuz bir deryaya...
oysa sende bende
ağaçların gölgesinde
anadolunun herhangi bir köşesinde
şen sohbetler ve
salıncak kahkahaları eşliğinde
sevecektik...
sen umudunu yitirdin
ben seni
ikimizde maviye demir aldık sebepsiz...

Doruk Ateş

Mehmetlere...

mehmet vardı
ülkesini çok seven
milliyetçi değil
yurtseverdi kendince
okudu memleketinin
tüm okullarını
sonra ekmek bulamaz oldu
çok sevdiği ülkesinde
çaladı
terketmemek için vatanını
severken aç kaldığı
ölmeyi düşündü en çokta
şuursuzca
sonra gitti vatan beklemeye
bilmedi
'askerlik yan gelip yatma yeri değildi'
tek gitti
tek geldi bir tabut içerisinde
çok sevdiği ülkesi için birşey yaptı
öldü...

Doruk Ateş

Nisan...

şimdi
nisan yağmurları düşecek toprağa
bir fidan
bir çiçek hayat bulacak
hasret bitecek toprak için
sırılsıklam olacak ağaçlar
çatlakları kapanacak toprağın
anadolunun
herhangi bir köşesinde
aşkla şarkı söyleyecek bir çift
beline sarılmış sevdiğinin kolları
öpecek
ıslaklığı yağmura denk
çiçek verecekler hayata
tomurcuğu sevgi
gövdesi umutları olacak...

Doruk Ateş

Nur...

umut
aydınlanmaktır varlığınla
nur düşmesidir yüzüme
gecenin köründe
hayatın anlamladığı
bir köşe başında
karşılaşabilmektedir
elinde kitapların olmadan
uçabilmektir aynı kabinde
sonsuzlukların eşğinde
çölün sıcağında
kutubun soğuşunda
dokunabilmektir sana
haram olsan bile bana...

Doruk Ateş

On dakika oldu...

on dakika oldu
çıkıp gideli benden
varamamak nedir
görmek için üstelik
sevemedin
isteyemedin de
rest çekemedin
kare as varken elinde
blöfüne kandın
zamanın...
hayatını bıraktın odada
bende başım önümde
çıkıp gittim...
on dakika oldu...

Doruk Ateş

Rüya...

yürüyoruz
selvi ağaçlarının gölgeğinde
ufkumuz mutluluk
yol dönemeç
insan sesleri
alkışlar ve küfürler eşliğinde...
umut var
gözümün içine bakan gözünde
sevgi
ve azda olsa korku...
bir zaman sonra
önümüz dağ
yol bitik
kalakalmış gelenler bizden önce
sevmeyi becerememiş hepsi de
üzgün ve yorgun
ayırılıyorsun elimi elimden
kopuyor hayat
çıkıyor can
bedenimin titremesi
kalp atışımı geçerken...

Doruk Ateş

Sana ve bana dair...

çürüdüm...
yokken sen
sessiz ve usulca...
düşündüm...
gecelerce
yine sen yoktun...
kadınımdın
aynı yatakta uyuyorduk...
içindeydin...
yine inatla yoktun
olamıyordun
geçmiş geçmişte kalmışken
anlamak isterken beni
siliyordun geleceğimizi...
ruhum senindi
bedenime gerek yok
öpüyordun ya sormadan...
yazamıyordum deli dolu
sokaklarda sen
geçmişimde ben
geleceğimde bilinmeyenler varken...
umut sendin
koskocaman
sınırsız ve deli dolu
karaydın
deniz sana çalıyordu
hayal sende buluyordu
gerçeği...
anlatamadım
sildim tüm şiirleri
sadece sana yazdım
içimden geçenleri...

Doruk Ateş

Sana...

beceremedim seni sevmeyi
üzdüm
yok ettim günden güne
çıkıp gitmelerin eşigindeyken hep
dur dedim
alıkoydum seni
olmayan mutluluk ile
oyaladım durdum
bir zaman ten oldum
bazen yalan bir şiir
bir kaç güzel söze
ümidini bağlatıp durdum
eksikliğimi
yokluğumu senle doldururum sandım
yanıldım
bir zamanını değil
ruhunu çaldım haksız
şimdi çık git desem
gidecek yerin yok
kal desem
bende ben yok...

Doruk Ateş

Sanma ki...

Sanma ki sendendir şairliğim
Sevdiğim...
Ben anadoluya taparım
Derin yarlarından
Serin denizlere dökülen
Irmaklarıdır yüreğim...
Ve bulduğum kadar severim seni
Anadolu da...

Doruk Ateş

Sarı Çocuk... Kara Kız...

şevki' ye...
sarı çocuk
görmedi hiç güzel
gezmedi de çocukken dahi
kendi cinsinden olmayanla...

umut besledi hep
geleceğine
teni değil yüreğine tutkundu o
bilinmeyen sevdiğinin...

yaşadı bir zaman
acı çekti en çokta
umudunu kimseye bağlamadan
gel zaman git zaman
teni tenine ters
ruhu kalbine denk
bir kız sevdi habersiz

hemde delice
hemde soluk almadan gecelerce
düşündü
düşündü kendinden çok onu
umut ettiği gerçektir
sarı çocuk
kara kızını bulmuştu...

sevdi...

sevdiğiyle ölmesi dileğiyle...

Doruk Ateş

Sevdam...

26 eylld
geceden başladı sevdam
sessiz sedasız
bir o kadar da kimsesiz...
uçurtma misali akdeniz üstünden
ege kıyısı
ordan bodrum yarımadası
dolaştı sevdam
buram buram efeler yurdundan
menemende denize düştü
kubilay misali...

Doruk Ateş

Seveceğiz...

ben senden önce öleceğim
kapıda bekleyeceğim seni
birkaç zebani ile beraber
acı çeken insanlara bakacağız geldiğinde
özlemeyeceğiz
sadece ve sadece
yok olmasını bekleyeceğiz
çok sevdiğimiz dünyanın
sonra ansızın yok olacak
sevdiklerimizle beraber
sonra senle elele tutuşup
sıratı geçemeyeceğiz
düşeceğiz
yanacağız beraber
derilerimiz dökülürken
tekrar çıkacak
bende sende
seveceğiz tekrar
seveceğiz...

Doruk Ateş

Seveceksin arkadaş...

yaşadım diyebilmek için
seveceksin arkadaş
ödün vereceksin gerekirse
alçalacaksın sevdiğine
umut edeceksin onu gecelerce
ağlayacaksın iç geçire geçire
türkü söyleyeceksin
içinde adı gizli olan
anlamayacak seni belki
olsun
yaşadım diyebilmek için
seveceksin arkadaş...

Doruk Ateş

Şiir Kuma Sevmez...

şairim
sevdiğim tek şey şiirlerim
ne seni seviyorum
ne de uçsuz bucaksız
anadoluyu
çelişiyorum da üstelik
senle de
dünyayla da
şiirlerimle de
olsun
ben şiiri seviyorum
yazmak beni
okumak seni mutlu ediyor
üstelik
şairim diyorum ya
senle dolu dizelere
kuma olmuyorsun hem
şiirlerime...

Doruk Ateş

Şiirimin temelinde...

düşündüm gecelerce
gelemeyeceğini
susuz kalan topraklar misali
kuruyacağımı
öpemeyeceğimi bir defa daha
dudaklarını
hemen yanı başımda iken
çıkıp gideceğini
yan tarafta da olsan
dokunamayacağımı bir daha sana
düşündükçe içtim
kanser oldum
ne geldin sordun
ne derman oldun
yokoldum...

Doruk Ateş

Şimdi...

kapkara bir şehirde
renkli umutlarla bekliyordun
gelemiyordum
senin göç mevsimine daha vardı
benim aydınlıklarına
ve gün geldi
insan çöplüğü şehrimde
otobüs tıslamaları eşliğinde geldim
otobüs
kafesinin önünde durdu
bende gözünün önünde
özgürdün...

Doruk Ateş

Umut...

umutlarım vardı
kızım olacaktı sözde
adını Güneş koyacaktım
yuvamı aydınatacaktı ya
gamzeli olacaktı anası gibi
şirinlik yapacaktı
yorgun bedenime akşam üstleri
anasına yazdığım şiirlerle
büyüyecekti iki odalı evimizde
sevecekti
anasının babasını sevdiğinden çok
çocukluğundaki prensini
sonra birde oğul
babası kadar yürekli
-r- leri söyleyemeyen
yedi yaşına kadar meme emen
olacaktı hepsi
sen benden gidene kadar
umarım şimdi
aynı güzellikte umutları yaşatan
bir adam bulmuşundur
yoksa şu garip hayatı
boşuna yaşamış olursun...

Doruk Ateş

Unutmayacağım, Unutturmayacağım

unutmayacağım
senle dolu bir anımı
gözyaşlarını delice
hıçkırıklara boğulurken
bir tahta sedirde
nefes alışımızı
yıldızları
o küçük sandalyeyi
kapat gözlerini
gözlerimi alıyor değişimi
tozlu yollardan
hücrene bırakışımı
el sallayışlarımı
giden bir otobüs ardından
ve mutlu mesut dönüşünü
tren sesinde kalan yüreğini
tatlı yediğimiz
yol üstü pastanesini
içine bakışını gözlerimin
günlerce sesimi bekleyişini
yapamadığın sınavları
okuldan atılışımızı...
bir eylem yerinde
sol yumruğumuz
havalarda yükselirken
dimdik duruşunu

ceylan yüreğinde
beni...
en son el sallarken
nefes alışverişini
içinde kalan sevgiyi...
unutturmayacağımda
azar azar eriyişimi
inen yumruğumu
açan yaralarımı
korkusuzca...
sevişini
sevemeyişini
elini tutarken en son
bırakma deyişini gözlerinle
alnında öpücüğümün ıslaklığı ile
nereye diyen gözlerini....
hayallerimi
sevdami
kavgamı
senin için yapamadıklarımı
unutturmayacağım...
Doruk Ateş

Uzağım...

hesabını veremedim yüreğime
kalbinin kırıklığını anlatamadım en çokta
alamadım
büktüm boynumu
oturdum sadece
keyfle alınmış
yeni bir kanepede...
gözlerinin içindeyken gözlerim
yere düştü sebepsiz
bakmamak üzere bir daha sana
çıkıp gitme vakti geldiğinde
öpememişken
dokunamamışken sana
indim merdivenlerden
cılız ışık eşliğinde...
şimdi
gitmelerin hüsrânını
varlığının hayaliyle yaşatıyorum
yanımdayken
bir adım ötemdeyken
özlüyorum seni
eskisi gibi...

Doruk Ateş

Uzağımdakine...

hazinem
dünyalar güzeli sevdiğim
yorgun ve çaresizsem şimdi
ve bir o kadar da yoksan sen
karanlık bir gece de
tek suçlu da bensem üstelik
poker masasında yeni kaybetmiş
sahte kumarbazlar misali
ve kimse bilmiyorsa halimi
yaşamak niye...
durgunluğum
kendimi mezara alıştırırmamdan mıdır sence
yoksa
yokluğunun verdiği acıyı kaldıramadığımdan mıdır
nedir...

Doruk Ateş

Yarınım...

emeğini boynuma sardım
soğuk muğla günlerinde
kokun geldi buram buram
ilmik ilmik umut ettim
dokunmayı tekrar sana
asılı kalmayı gözlerinde
terlemesini ellerimin ellerinde
şmedim yokluğunda
şyemedim
umudum ısıttı bedenimi
zledim
hemde çok özledim
kahve gözlerinden tut
dimdik duruşunu kadar...

Doruk Ateş

Yarim'e...

bir tutam saçın kaldı
ha birde sararmış bir selpak
eskimiş ruhum gibi
durmuş
kalakalmış...
kokmuyorda artık senin gibi
uzatıyormusun saçlarını hala
kına yakardın hani
kızıla keserdi güneşde
kokardı cennet bahçesi gibi
yakardı beni
alırdıya ruhumu
konuşamazdım
söyleyemezdim
anlatamazdım kokusunu
söyle
uzatıyormusun hala...

Doruk Ateş

Yazdım...

beş dakika önce
hiç yazmadığım dizeleri yazdım
sevgimi de anlattım yokluğunu da
beni anlayamışını da ha birde
cennete gidecekmiş gibi
cehenneme benzetişimi de yokoluşumuzu
sevmek iki damla gözyaşıydı
ben hiç
sen
üç damla akıttı gözlerinden
bende sende beceremedik
birbirimizi sevmeyi
dizeler zamana gömüldü...

Doruk Ateş

Yazıyorum...

güzel kız
umudumun aydınlık yolu
neden durursun hala eskilerde
saklanırsın
derdin ne
almaksa canımı hatalarımdan
umutsuzluğunsam
gözündeki uykunsam
karanlık bir gecenin seherinde
sevdiğin adamsan
her gün artarak bağlandığın
bu zulüm niye
yokluğunla vurduğun ruhuma
sözlerinle işkence etmenin
anlamı ne sence...
gelmişken bu kadar içerine
sert esen korkunun
devasa dalgaları eşliğinde
beni anlamayışın ne...

Doruk Ateş

Yeryüzüm...

gittin...
sustu tüm çocuklar
parklar bomboş
sokaklarda kimsecikler yok
hava kapandı
yağmur yağdı hep
uçuyordun ya hani sen
bulutların üstünde
göremedin
dünyam ne hale geldi...
oysa
ben ne çocukları
ne de insanları sana bağlamıştım
sen onları sevdirmişsin kendine
hele ki yeryüzüm
senle şenlenmemişti
ama sensiz
kimsesiz kaldı...

Doruk Ateş

Yokluğuna... Esmey Kız...

evlerimiz karşı karşıyadı
gözlerimiz gibi gece de
sen pencereni açtığında
ben nefessiz kalıyordum
pervazına takılıyordu yüreğim...
ne zaman görsem seni
bir gün batımı
kapıda
ellerim dizlerime düşüyordu
gözlerinin içinde kaybolan yüreğimde
cabası...
umudum
eski bir köşe başında
çarpışmaktı senle
gözlerin kadar yakınındayken
anlardın ancak
seni çok sevdiğimi...

Doruk Ateş

Yol...

yokluğunun yokluğudur gece yarıları
gelirsin sessiz sedasız düşlerime
bazen bir peri kılığında
bazen de azrail...
yaralar geceleri varlığın beni
eriyişim hızlanır
yokoluşum ha birde...
tutamam böyle gecelerde gözyaşlarımı
anlatamam da ıslak yastığıma seni
gündüz konuşmalarını
gecenin acılarıyla süslerim
gündüzde burdaydın derim
gece gelen azrailime
gündüz almadığını
gece almasını istercesine...
duraksız bir yol olur gece
bende sessiz rayları titreten katar
acı yüklü
umut yükünü çoktan boşaltmış...
el sallar hayallerim bana
kaçarlar sonra birden
sen yolun sonundasındır
bense daha yeni yol almış
varamamak sana düşümdür
ve ben her gece
aynı düşe kucak açarım...

Doruk Ateş